



Senohrabští hasiči slaví 120 let

*Mimořádné vydání k 120. výročí založení sboru dobrovolných hasičů
v Senohrabech*



Motto: „Hasiči = pracovitost + obětavost + statečnost“

Tímto speciálním vydáním Senohrabské hlášky vás chceme provést historií místního hasičského sboru, která je dlouhá 120 let. Po celé toto úctyhodné období byla bohatá na výjezdy jednotky, která při nich řešila nejrůznější situace. Rádi bychom vás seznámili se současnými aktivitami

sboru a poděkovali všem, kteří se zasloužili o jeho založení a trvání a kteří jakýmkoliv způsobem přispěli a přispívají k jeho zdárné činnosti. Historické údaje jsou čerpány převážně z kroniky a archivu obce Senohraby a z archivu hasičského sboru.

kolektiv autorů



Slovo starosty sboru dobrovolných hasičů

V letošním roce, kdy slavíme sté výročí vzniku Československa, oslaví významné výročí i Sbor dobrovolných hasičů Senohraby. Sbor byl založen v roce 1898 a v tomto roce si tedy připomínáme nejen 120. výročí od jeho založení, ale také 120 let činnosti ve prospěch občanů Senohrab a okolí.

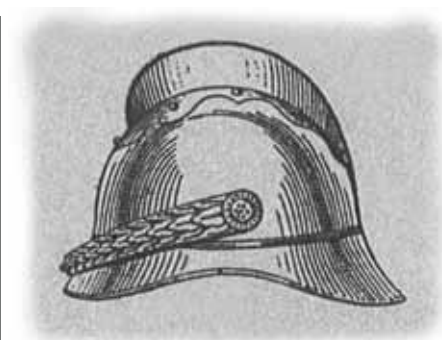
Historie sboru se začala psát v roce 1898, kdy byl na ustanovující schůzi sbor založen. Stalo se tak v důsledku několika požárů v obci, kterým předcházela dopis s varováním, že obec bude hořet ze čtyř stran. Následně pak vyhořelo několik stavení. Tyto události se staly pádným důvodem, aby byl z občanů obce ustanoven „Místní sbor dobrovolných hasičů“. Bylo to tehdy 16 nadšenců, kteří se rozhodli dobrovolně a ve svém volnu pomáhat svým bližním v nouzi. Být připraveni pomáhat ve dne či v noci, ve všední dny či o svátcích, vždy pokud se ocitl někdo z občanů v nebezpečí nebo byl ohrožen jeho majetek požárem, povodní, větrem...

Rád bych zde vzpomenu na zakladatele sboru a vzdal jim tím díky za jejich práci a ideu, kterou vložili do hasičského sboru v Senohrabech. První sbor tvořili: Jan Trojánek – starosta a jednatel, Václav Šimek – velitel a zbrojmistr, František Novák – pokladník, František Nedvěd – revizor účtů, František Jiroušek – důvěrník, a Josef Vávra – cvičitel. Hasiči ve sboru byli: Josef Trojánek, Antonín Vávra, Antonín Soustružník, Josef Císař, František Turek, Josef Budský, František Coubal, František Trojánek, Jan Konvička a Vojtěch Trojníček.

120 let je dlouhá doba, přesto se sbor a jeho zásahová jednotka snažily být po celý čas k dispozici občanům v Senohrabech a okolí. A tak je tomu i v současné době, kdy jednotka sboru zasahuje zhruba každý třetí den a chrání životy občanů a jejich majetek. Práce sboru je však daleko širší. Pracuje s mládeží, věnuje se požárnímu sportu, preventivní činnosti, kulturním akcím a podílí se na chodu obce.

Přál bych všem, aby se s hasiči setkávali pouze při slavnostních příležitostech. V opačných případech však věřte, že hasičský sbor je vždy připraven pomáhat občanům v nouzi. Závěrem mi dovolu uvest citát, který hovoří za mnohé.

„Hasič není z jiného těsta. Co ho dělá jiným je síla, která ho na základě výcviku a spolupráce s druhými přinutí vydržet situaci, kdy jiný člověk už nemůže!“



„Hasič musí překonat svoje pohodlí, vrozené každému člověku a musí překonat lhostejnost, se kterou se na jeho obětavost, statečnost, sebezapření a pracovitost skoro celý svět dívá.“ (hasičské proslavy z r. 1928)

Roman Bílý, starosta SDH



Obecní zpravodaj Senohrabská hláska vydává obec Senohraby.
Kresby: Milada Bláhová
Grafická úprava: Martin Vávra
Tisk: Masopustovi, Zaječice
Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61
Tel.: 323 655 336
www.senohraby.cz
Příjem inzerce e-mailem: inzerce@senohraby.cz
E-mail redakce: hlaska@senohraby.cz
Uzávěrka příspěvků do 20. stávajícího měsíce. Nevyžádané podklady k tisku se nevracejí. Redakce může příspěvky redakčně krátit.
Povoleno MK ČR B 12710
Mimořádné vydání, ročník 58
Vychází 21. 8. 2018



Slovo starostky obce

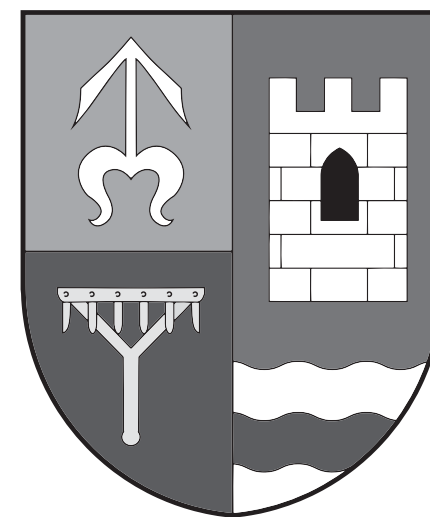
V letošním roce si připomínáme hned několik výročí. Nejvýznamnějším pro občany této země je jistě sté výročí založení samostatného československého státu. Pro občany Senohrab je to také 120 let od založení sboru dobrovolných hasičů v naší obci. Avšak nejsou to jen příjemná výročí, která rok 2018 přináší. Připomeňme si na tomto místě také padesát let od okupace naší země vojsky Varšavské smlouvy.

Hasiči jsou jakousi „armádou“ – našťastí pozitivní, připravenou bojovat s nejrůznějšími přírodními živly, které (jak víme z historie) dokáží člověka velmi potrápit. Je velmi pravděpodobné, že každý z nás za svůj život bude svědkem situace, při které bude třeba jejich pomoci. Proto jsou tak důležití a nepostradatelní. Jsou vždy připraveni zasáhnout a zvládnou dorazit k události během velmi krátké doby, což nedokáže ani policie, ani armáda, byť sebelépe vybavená. Jejich akceschopnost je bezkonkurenční. Přitom nikdy neví, do čeho jdou, kdy a zda se vůbec vrátí. Může se stát skutečně cokoliv.

To je jeden z důvodů, proč si hasičů velmi vážím. Věnují svůj volný čas výcviku a jsou připraveni pomoci druhým. Kdo to dnes umí a kdo to opravdu dělá? Ze společnosti se často vytrácí vzájemná pomoc – rodinná, přátelská či sousedská. Žijeme velmi individuálně. Jsme přesvědčeni, že díky nejmodernější technice máme vše pod kontrolou a nikoho vlastně ani moc nepotřebujeme. Opak je pravdou.

Jsem velmi hrdá na to, že právě v naší obci je skupina akceschopných mužů a žen, kteří nehledí na to, zda je den či noc, pracovní den či víkend, zima či teplo, a vyrazí zachraňovat nejen hodnoty, ale dokonce i životy lidí v naší obci a širokém okolí.

Na druhou stranu mě však velmi mrzí, jak se náš stát k těmto lidem chová mačesky. Tyto nepostradatelné dobrovolníky zahrnuje stále více další a další ad-



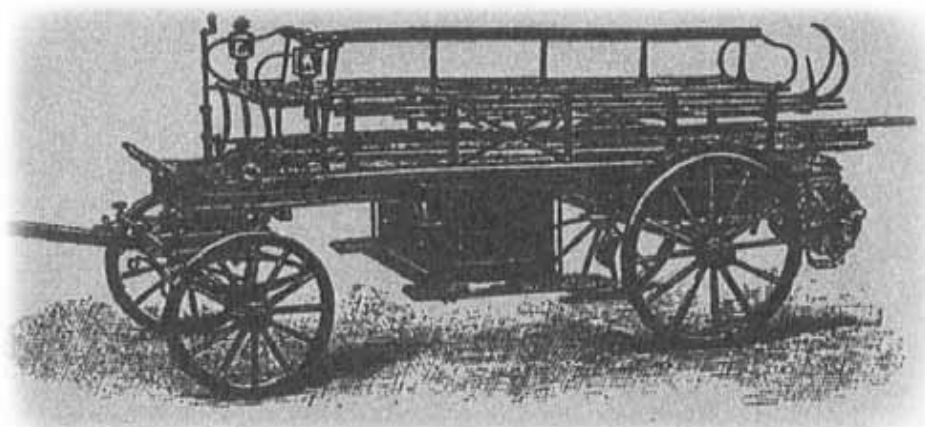
ministrativou, náhrady za výjezdy se krátí a finanční prostředky na zakoupení nového hasičského vozidla jsou velmi omezené.

Na závěr bych chtěla poděkovat jménem svým, jménem obecního úřadu a jménem zastupitelstva obce všem členům našeho hasičského sboru za to, že se jim podařilo sbor a jednotku v naší obci udržet, rozvíjet a předávat z generaci na generaci. Již 120 let!!!

Děkuji též velmi hasičům-zastupitelům za aktivní podíl na vedení a chodu obce a za jejich podporu.

Přeji nám všem, aby v obci a okolí co nejméně hořelo a aby se co nejméně havarovalo, aby se všichni zasahující vždy ve zdraví vrátili z výjezdů a aby byli naši hasiči včetně zásahové jednotky dostatečně zabezpečeni personálně a finančně do příštích let.

Jana Svašková, starostka obce





HASIČSKÉ DESATERO

» I. «

*Nehledej v dobrovolném sboru hasičském ni zisku, ni slávy,
nýbrž jen povinnosti bratrské pomoci v neštěstí.*

» II. «

*Jsi-li hasičským dobrovolníkem, buď jím celou duší a celým tělem,
nemáš-li dobré vůle, nejsi dobrovolníkem a jsi dobré věci na obtíž.*

» III. «

*Buď obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou, zbytečně nevydávej se
v nebezpečí a dbej v činnosti hasičské svého zdraví.*

» IV. «

*Jsi-li činovníkem, nevypínej se nad jiné, ale pamatuj, že ti, kteří Tě zvolili,
očekávají od Tebe činnosti zvýšenou a všechny přednosti těla i duše.*

» V. «

*Bratry své považuj za rodné, jsi-li vzdělanější,
nepohrdej jimi, ale hled' se jich povznést.*

» VI. «

*Pamatuj, že na hasičském dobrovolníku se žádá povaha přímá, šlechetná
a vlastenecká, v pospolitém jednání počestná a vlídná.*

» VII. «

*Užitečnost hasičského zřízení dokazuje se lépe skutky než slovy,
ale zájmy hasičské dlužno vždy a všude slušným způsobem hájit.*

» IIX. «

*Nevyvolávej ve spolku různic, sporů a pohoršení, ale přičiň se kvůli dobré věci,
abys všeliké neshody přátelským způsobem zamezil nebo usmířil.*

» IX. «

*Máš-li na sobě čestný stejnokroj hasičského dobrovolníka, pamatuj,
že nevhodným způsobem a chováním nezpůsobíš hanbu jen sobě,
ale zařízení, jakož odznak nosíš.*

» X. «

*Jsi-li členem hasičské dobrovolnosti, pak se tímto desaterem řid'
a pak budeš dobrým hasičským dobrovolníkem.*



Lidstvo a oheň

*Oheň je forma hoření. Jde o kombinaci světla a velkého množství tepla, které se uvolňuje
při rychlé exotermické oxidaci hořlavých plynů uvolňujících se z paliva. S ohněm
se člověku dostala do ruky první obrovská síla, s jejíž pomocí začal měnit tvář Země.*

Předchůdci moderního člověka byl využíván snad od doby před přibližně 1,5 milionem let. Je považován za jeden ze čtyř základních živlů, ke kterým patří ještě voda, země a vzduch. Oheň chránil člověka od nepaměti před chladem, ale i před šelmami, sloužil ke svícení, pomáhal připravit pokrm. Pomocí ohně začal člověk zpracovávat a přeměňovat různé materiály, vytvářet produkty, vypalovat prostor pro pěstování plodin. S jeho energií přeměnil vodu na vodní páru pro pohon strojů. Také začal používat oheň k dezinfekci a k usmrcení škodlivých bakterií. Oheň však také byl a je používán k ničení, jeho energie je obrovskou zbraní.

Fascinace ohněm přetrvala dodnes. Mnoho lidí po celém světě se zabývá nejen jeho praktickým využitím, ale také jako formou uměleckého vyjádření. S ohněm tančí skupiny při ohňových představeních, ohňivé efekty jsou k vidění na mnoha koncertech a v neposlední řadě se lidé rádi potěší pohledem na vzdušné ohňivé představení v podobě ohňostroje.

Oheň byl zkrátka vždy dobrý sluha, ale zlý pán. Jeho dobré služby byly draze kupovány rozsáhlými požáry, které nejen dokázaly zničit to, co člověk pracně vytvořil, ale bral i lidské životy. Mnoho požárů vzniklo přirozenou cestou, ovšem největší procento požárů vzniká neopatrností, podceněním nebezpečí či jiným lidským selháním. Připomeňme rozsáhlé historické požáry mnoha českých měst, několikrát hořel Pražský hrad, Staré Město pražské, Malá Strana, Národní divadlo, v nedávné době pavilon pražského Výstaviště.



Nebezpečí ohně již dávno v minulosti vedlo lidstvo k myšlence organizovat protipožární ochranu. Zpočátku to byla vzájemná pomoc, kdy se sešli sousedé, aby pomohli hasit. V 16. století se začaly vydávat tzv. „protipožární řády“, a to zejména ve městech. Významnou roli sehrála v této záležitosti císařovna Marie Terezie a její syn císař Josef II., který roku 1787 vydal „Požární řád josefinský“, v němž byla uvedena práva a povinnosti občanů při vzniku požáru. Tento mimo jiné nařizoval vrchnosti ustavit ve městech vlastní komisaře nad ohněm, kteří měli spolu s mistrem kominickým, tesařským a zednickým dvakrát ročně prohlédnout všechny domy, kamna, ohniště a komíny a případné závady odstranit na místě. První vozová stříkačka byla sestavena již v roce 1518 Antonínem Platnerem z Aušperka. Zajištění stříkačky a dalšího hasebního zařízení si vyžádalo bezpečného, ale pohodově přístupného umístění, a tak začaly vznikat první hasičské zbrojnice.

Významným rokem pro požární ochranu byl rok 1848, kdy bylo umožněno spolčování, a tedy i ustavování hasičských spolků. První český hasičský sbor byl ustaven v Praze roku 1853. O 10 let později byly činné první pokusy založit „dobrovolné hasičstvo“ v Chrudimi a ve Slaném, ale úmysl nevyšel. Teprve roku 1864 se podařilo přičiněním mladého obchodníka Karla Krohna založit první český dobrovolný hasičský sbor ve Velvarech, který měl brzy své následovníky. A tak v roce 1874 bylo v Čechách již 107 hasičských sborů. Z našeho kraje bylo prvním město Říčany, kde byl usnesením městského výboru ze dne 13. června 1874 založen hasičský sbor v čele se starostou města. Následně byly na okrese Říčany zakládány další sbory, které byly zapojeny do společného svazku župy Říčanské. Roku 1878 to byly Pyšely, 1882 Mnichovice a Ondřejov, 1889 Mirošovice, 1897 Hrusice a konečně roku 1898 Senohraby.

Jana Svašková



Historie sboru v naší obci

Historie hasičského sboru v Senohrabech se počíná psát rokem 1898. Předcházela tomu událost, která o založení sboru hasičů rozhodla. Téhož roku v den svatby Barbory Zrckové s Josefem Krčmářem z Lojovic vyhořela v Senohrabech pastouška, dnešní čp. 7.



Stalo se tak na ustavující schůzi v září 1898.

Na první straně hasičské Pamětní knihy je napsáno: „Kniha pamětní Dobrovolného hasičského sboru v Senohrabech, založeného za slavné vlády Jeho Veličenstva našeho nejjasnějšího císaře a krále Františka I. v roce 1898. Dne 4. září vysvěcena byla veledušojným pánem p. P. Josefem Růžičkou, farářem z Hrusic, stříkačka Sboru dobrovolných hasičů v Senohrabech za laskavé přítomnosti vážených pánů a dam z Prahy a okolí.“

První sbor tvořili:

Jan Trojánek – starosta a jednatel
Václav Šimek – velitel a zbrojmistr
František Novák – pokladník
František Nedvěd – revizor účtů
František Jiroušek – důvěrník
Josef Vávra – cvičitel.

Hasiči: Josef Trojánek, Antonín Vávra, Antonín Soustružník, Josef Císař, František Turek, Josef Budský, František Coubal, František Trojánek, Jan Konvička, Vojtěch Troníček.

Již 12. září byl sbor v akci při hašení požáru v Turkovicích.



Jedna z nejstarších fotografií sboru včetně výbavy - za hojné účasti obcenstva.



4. září
1898
Místní sbor dobrovolných hasičů



Historie sboru v naší obci

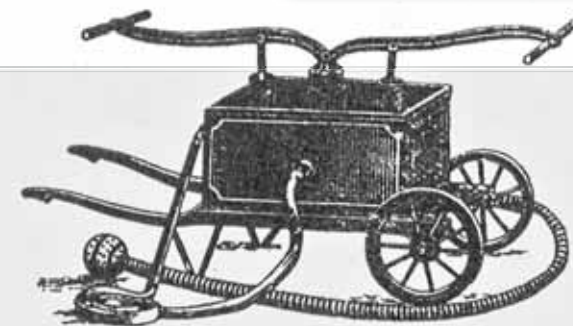


Hasičské župní veřejné cvičení v roce 1929. Na snímku je předání diplomů dosud žijícím zakládajícím členům spolku. Druhý zleva (č. 2) jeden ze zakládajících členů sboru Jan Konvička.

Žhářství v obci vyvolalo v život nejen místní jednotku dobrovolných hasičů, ale obec se dále 16. září 1898 usnesla, aby byly pořízeny 2 voznice, 1 velký a 1 malý žebřík, 1 hák a 4 košíky (plátěné nepromokavé) na nošení vody jako hasičské náčiní. První technika byla zakoupena 22. prosince 1898. Jednalo se o stříkačku od fy. Smékal ze Smíchova za 1000 zlatých. 22. prosince 1899 obec ještě za stříkačku dlužila 900 zlatých. Stříkačka byla prozatímně uskladněna se žebříky v usedlosti čp. 5 (u Troníčků). Začátky místního sboru byly tedy nelehké.

Bylo málo finančních prostředků, a tak i vybavení sboru bylo nedostatečné. V počátku měl sbor jen 16 členů. V roce 1901 byl sbor na valné hromadě rozšířen a členové se podrobili řádnému výcviku. V pozdějších letech se staly členkami i ženy.

V roce 1906 byl podán návrh na postavení obecního domku a kůlny na „stroj hasičský“. Tímto rozhodnutím začal mít sbor i své zázemí. Jednalo se o zbrojnici čp. 114 u rybníčku. Za čištění stříkačky bylo tehdy vypláceno ročně 8 korun.



Stříkačka trakařová s dvouramennou pákou.



Historie sboru v naší obci

Velkých úspěchů bylo dosaženo v letech 1923–24 a 1936–38, kdy bylo získáno pro členství mnoho mladých občanů. Sbor se zúčastňoval veřejných cvičení a sjezdů. Dne 30. června 1929 se konal v Senohrabech župní sjezd hasičstva na prostranství před objektem rodiny Hejdukových (TES, čp. 107). Účast byla mimořádně velká. Za stálé členství byli odměněni diplomy Karel Gross, Jan Konvička st. a Josef Trojáněk st.

4. července 1929 se přehnala kolem 18. hodiny nad Senohraby větrná smršť a bouře s lijavcem. Způsobila mnoho škod na úrodě, budovách a lesích. Stromy o síle 50 centimetrů byly přelámány a vyvráceny i s kořeny. Na likvidaci škod se podílel místní sbor.

V prosinci 1929 od přetopených kamen vyhořela četnická stanice, umístěná v čp. 1. Včasným zákrokem byl požár uhašen a budova byla zachráněna.

V roce 1934 byla ruční stříkačka nahrazena stříkačkou motorovou.

V listopadu 1935 byla předána žádost místního dobrovolného hasičského sboru o zakoupení 500 metrů hadic. Obec vyhověla převedením částky do rozpočtu na rok 1936. 3. července 1936 bylo usneseno, že pro místní sbor bude zakoupeno 200 metrů hadic místo požadovaných 500 metrů.

Téhož roku při předání nové motorové stříkačky obecní zastupitelstvo darovalo hasičům 500 korun.

Roku 1937 bylo do hasičské zbrojnice zavedeno elektrické světlo.

Dne 23. listopadu 1939 byly obecním zastupitelstvem schváleny stanovy místního hasičského sboru.

Dobrovolný hasičský sbor Senohraby provozoval dlouhodobě i sanitní vůz. V červnu roku 1942 byla převedena pojistka vozu z místního sboru na obec Senohraby, která platila roční prémii 600 korun. Později převzal sanitní vůz od Místního národního výboru Senohraby Okresní ústav národního zdraví Říčany.

V období 2. světové války byli hasiči jedinou organizovanou složkou v obci, která byla oporou pro vedení obce v této složité době.

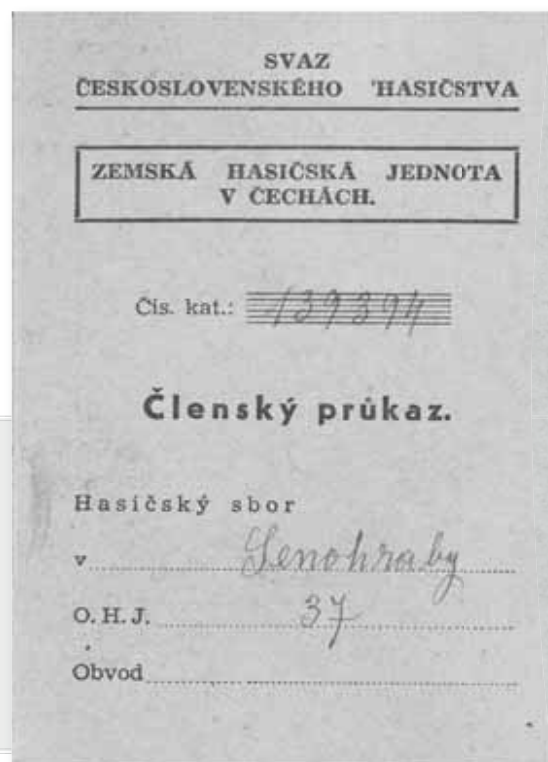
V neděli 12. října 1947 ve 21.34 hodin se stalo v Senohrabech železniční neštěstí, které si vyžádalo 8 obětí na lidských životech a dalších 38 lidí bylo zraněno. Nákladní vlak č. 7518 naložený uhlím se samovolným uvolněním brzd dal do pohybu. Bohužel zrovna v okamžiku, když do Senohrab přijížděl zrychlený vlak č. 1613 od Benešova. Ke srážce došlo přibližně 150 metrů od železniční stanice. Záchranných prací se zúčastnili záchrané čtyři pracovního vlaku, všichni lékaři z okolí, místní stanice Sboru národní bezpečnosti, členové místního národního výboru a místní hasičský sbor. Zranění byli odváženi sanitními vozy z Mnichovic a Senohrab převážně do nemocnice v Benešově a z části pak do nemocnice v Praze na Vinohradech. Případ byl řádně vyšetřen a strojvůdce s topičem nákladního vlaku byli zatčeni.

V roce 1951 hasiči zakoupili sirénu k vyhlašování požárů. Hasičská jednotka se tak stala zdatnou a nezastupitelnou složkou nejen v obecním, ale i okresním měřítku. V roce 1957 měla jednotka dokonce 94 členů, z toho 27 žen, velitelem byl Miroslav Bílý.



4. července
1929

V prosinci 1929 od přetopených kamen vyhořela četnická stanice, umístěná v čp. 1. Včasným zákrokem byl požár uhašen a budova byla zachráněna.



Historie sboru v naší obci



Průvod obcí v červenci 1970.

Odměnou za četné zásahy a pomoc občanům bylo v roce 1957 přidělení moderního hasičského vozu v hodnotě 114 tisíc korun. V tomto roce byla také v akci „Z“ naplánována na následující rok adaptace požární zbrojnice, která si vyžádala 1158 brigádnických hodin, vybudovaná hodnota činila 22 tisíc korun. Adaptace bohužel nezabránila pádu střechy na garážích, která byla v havarijním stavu.

1958

Oslava 60. výročí založení sboru v roce 1958 konaná v restauraci u Andělů.





Historie sboru v naší obci



Tato záležitost přiměla členy organizace k získání stavebního povolení a financí pro stavbu nového požárního domu. Peněžní částka musela být doplněna závazkem členů na odpracování brigádnických hodin. Toto úsilí vyvrcholilo v roce 1961, kdy byly skončeny práce na nové budově zbrojnice (dnešní hasičský dům čp. 270) a tato byla 29. června předána do užívání místní jednotce. Při nákladu zhruba 130 tisíc Kčs bylo vybudováno dílo v hodnotě 290 tisíc Kčs. Bylo zde odpracováno 8 tisíc dobrovolnických hodin. Na slavnostním zasedání bylo 56 občanům uděleno čestné uznání. Je zde třeba vyzdvihnout práci mnoha členů, především M. Bílého, J. Berky, J. Lehejčka, V. Kulhánka a dalších.

Tehdejší místní národní výbor využil novovostavby a přestěhoval své sídlo z obecní budovy (předchůdce dnešního čp. 83, ul. Hlavní), kterou následně prodal, do nového hasičského domu.

ka od Mnichovic až po rybník Hubačov. Voda přetékala mohutným proudem přes hráz, kterou postupně vymílala. V časných ranních hodinách došlo ke katastrofě. Hráz Hubačovského rybníka se v šíři 25 metrů protrhla a vysoká povodňová vlna se hnala údolím k Hrušovu a dále k Baštírně. Masa vody dosahovala tří metrů a smetla vše, co jí přišlo do cesty. Vichřice, která dosahovala rychlosti přes 140 km/hod., dovršila dílo zkázy.



18. a 19. srpna
1974

Další velké neštěstí v naší obci se stalo v noci z neděle na pondělí z 18. na 19. srpna 1974, kdy došlo k protržení hráze rybníka Hubačov.

srpen
1974

V roce 1974 bylo místnímu sboru za úspěšnou činnost jak na sportovním poli, tak při zdolávání požárů přiděleno první cisternové vozidlo. Přibývaly úspěchy na soutěžích požárního sportu a četnost používání zásahových jednotek při likvidaci požárů nejen na katastru obce, ale i v katastrech vzdálenějších, zvyšovala se také intenzita spolupráce s útvarem v Říčanech.

Další velké neštěstí v naší obci se stalo v noci z neděle na pondělí z 18. na 19. srpna 1974, kdy došlo k protržení hráze rybníka Hubačov. Po týden trvajících vedrech (32–34 °C) přišla večer obrovská bouřka doprovázená vichřicí a průtrží mračen. Vzedmutá voda zaplavila lu-



Historie sboru v naší obci



Hašení požáru osobního automobilu – cvičení jednotky 20. května 1995



Tato katastrofa byla zaplácena čtyřmi lidskými životy. Štěstím v neštěstí bylo, že šlo o noc z neděle na pondělí, a tudíž chaty podél potoka byly převážně prázdné. Jen díky nesmírné obětavosti požárníků, vojáků a příslušníků Veřejné bezpečnosti se podařilo v postižené oblasti v krátké době nouzově obnovit život. V témže roce poznamenaném zmíněnou povodní došlo i k příznivé události. Za úspěšnou činnost jak na sportovním poli, tak i při zdolávání požárů bylo senohrabského sboru přiděleno první cisternové vozidlo.

V roce 1980 získala jednotka putovní pohár předsedy federální vlády L. Štrougala a obdržela požární vozidlo DVS 8 T 805, které v 80. letech nahradilo vozidlo AS 16 IFA. Následně byla upravena prostřední garáž hasičského domu.

1996

K dalšímu rozsáhlému požáru na katastru obce došlo v období po roce 1989, a to v areálu říčních lázní. Zde v lednu roku 1996 zničil požár podstatnou část původních dřevěných kabin plovárny.





Historie sboru v naší obci



16. června 1980 zasahoval sbor u požáru samoobsluhy.

Dalším důležitým milníkem v historii místní jednotky byl rok 1994. V tomto roce bylo do výbavy jednotky zařazeno technické vozidlo Žigul combi určené pro zásahy u dopravních nehod. Od této doby ve výčtu událostí začaly postupně převažovat právě zásahy u dopravních nehod. Postupně se též měnila vozidla k tomu určená. Po prvním voze Žigul combi následoval vůz ARO, dodávkové vozidlo Mazda, Opel Campo a současné nové vozidlo RZA Ford Tranzit. Z cisternových vozů to bylo vozidlo CAS 24 ZIL 131, CAS 32 Tatra 138 a CAS 32 Tatra 148.

13. června
1998

Oslava 100. výročí založení
sboru – veřejná schůze
konaná 1998 v sále
restaurace U Andělů.



Během 120 let existence dobrovolného hasičského sboru v Senohrabech se vystřídali ve funkci starosty sboru Jan Trojánek, Antonín Kubela, Antonín Vávra, Karel Gross, František Šimek, František Vávra, František Novák, Karel Šťastný, Václav Smeták, Miroslav Bílý st., Miroslav Bílý ml. a Roman Bílý.

Michal Bílý, Jana Svašková



Současnost sboru



Jedním z největších zásahů jednotky v nedávné historii se staly povodně v létě roku 2002, které začaly 2. srpna 2002 monitorováním situace v obci včetně veškerých vodotečí. Povodňová komise obce byla svolána v průběhu prvního dne záchranných prací v obci Senohraby. 13. srpna 2002 v brzkých ranních hodinách byly zahájeny záchranné práce. Kolem třetí hodiny ranní byly senohrabské jednotky na pomoc vyslány jednotky Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, stanice Říčany, a dobrovolné jednotky z okolních obcí Turkovic, Ondřejova, Struhařova a Hrušic. Tento den v naší obci zasahovalo celkem 68 hasičů, z toho 18 senohrabských. Během odpoledních hodin se potoky začaly zklidňovat. Ovšem ve stejnou dobu začínala opouštět své koryto řeka Sázava. Letní tábor za hotelem Čihák, který je na senohrabském katastru, začala ohrožovat voda. V 17 hodin bylo přistoupeno k evakuaci tábora, ze kterého bylo evakuováno 80 dětí a 8 vedoucích.

Dne 14. srpna 2002 byla zrušena kontrola rybníků a vodotečí, neboť jejich hladiny již klesly pod nebezpečnou výšku. V 15 hodin byla zrušena trvalá pohotovost jednotky Senohraby. Do této pohotovosti bylo zapojeno 18 našich hasičů a veškerá technika, kterou sbor v té době disponoval. V hasičské zbrojnici Sboru dobrovolných hasičů Senohraby byla nepřetržitá služba od pondělí do středy. Celkem bylo evakuová-

no 97 lidí a v obci zasahovalo 68 hasičů.

Další významný den v novodobé historii sboru byl 12. duben 2013, kdy jsme po mnoha letech marných žádostí o finanční prostředky na opravu vozu přivezli repasovanou cisternu zpět do Senohrab. Celou generální opravu hradila obec Senohraby ze svého rozpočtu. Po vybavení věcnými prostředky a odzkoušení bylo vozidlo 17. dubna zařazeno do výjezdu.

V období 2. až 4. června 2013 jednotka řešila další letní povodně v naší obci a okolí. Povodně pro naši jednotku začaly 2. června výjezdem ve 2.00 hodin do obce Mirošovice, kde začala stoupat voda a zaplavovala zahrady. Z Mirošovic jsme přejížděli na čerpání vody do Senohrab. Souběžně s přejezdem do Senohrab jsme začali svolávat další členy jednotky. Po třetí hodině ranní byla provedena první kontrola vodotečí. Kolem páté hodiny byla svolána povodňová komise obce na obecní úřad. Byl určen prvotní postup prací. Hlavním cílem bylo zjistit přítomnost lidí v domech a chatách kolem vodotečí. Také byla provedena kontrola letního tábora u Sázavy. Kontroly vodotečí a svolávání povodňové komise probíhalo v pravidelných intervalech až do 4. června. Jednotka 2. a 3. června držela pohotovost v hasičském domě. Celkově za tyto tři dny zasahovala jednotka u 31 událostí. Při této povodni se zhodnotila výborná spolupráce jednotek z okrsku č. 2. Po úplném zahlcení operač-

ního střediska v Kolíně začal okrsek fungovat bez pomoci hasičského záchranného sboru a myslím, že jsme se s povodněmi vypořádali bez zásadnějších problémů.

Dne 1. října 2016 bylo s velkým očekáváním dokončeno a zařazeno vozidlo RZA Ford Tranzit. K prvním událostem vozidlo vyjelo 3. října 2016, kdy byl tento nový automobil vyslán hned k pěti zásahům. Představení nového vozu občanům obce se konalo při příležitosti předávání Betlémského světla u hasičského domu.

Ohlédneme-li se zpět až k roku 2008, byla jednotka za posledních 10 let povolána k 913 událostem, z toho bylo 237 požárů, 519 dopravních nehod a 158 ostatních událostí. Historicky nejvíce výjezdů připadá na rok 2016, a to 139.

K 1. 1. 2018 měl Sbor dobrovolných hasičů Senohraby 129 členů, z nichž je 29 mladých členů do 18 let. Jednotka SDH je zařazena do kategorie jednotek JPO II s předurčeností pro zásahy k dopravním nehodám. Jednotka JPO II má 19 členů, kteří jsou zároveň členy SDH.

Chci zde poděkovat všem členům jednotky, jak bývalým, tak současným, za obětavou práci, kterou jednotce věnují či věnovali. Jednotka se schází pravidelně každou středu. Tento čas je využíván ke školení, k údržbě techniky a hasičského domu. Dále se jednotka účastní školení pořádaných Hasičským záchranným sborem ČR. Nejdílnou součástí je i školení a cvičení okrsku č. 2, kterých se jednotka nejen účastní, ale podílí se i na jejich přípravách. Z tohoto stručného výčtu je vidět, že strávených hodin v hasičárně je mnoho. Za ně patří všem velký dík. V neposlední řadě náleží velký dík i zřizovateli jednotky – obci Senohraby, bez jejíž značné pomoci by jednotka nebyla schopna fungovat v tomto rozsahu. Pál bych si, aby spolupráce v takovém měřítku pokračovala i v dalších letech, do sboru se hlásili další zájemci a jeho fungování tak bylo zajištěno pro mnoho let dopředu.

Michal Bílý, velitel jednotky



Soutěž TFA v Senohrabech

V letošním roce je tomu již 11 let od prvotní myšlenky uspořádat v Senohrabech závod hasičů v disciplínách TFA. O zaměření závodu vypovídá samotný jeho název – *Toughest Firefighter Alive* – v překladu Nejtvrdší hasič přežije.



V minulém století byl tento druh závodů znám spíše ve světě. V České republice se ojedinělé závody s uvedeným zaměřením začaly objevovat až před rokem 2000. Co se týká organizace podobných soutěží v oblasti dobrovolného hasičstva, tak zde byl Sbor dobrovolných hasičů Senohraby jedním z průkopníků.



V roce 2007 jsme uspořádali první ročník soutěže v podstatě na zkoušku. Soutěž se však setkala s velkým zájmem ze strany dobrovolných, ale i profesionálních hasičů. Prvního ročníku se zúčastnilo přes 60 závodníků.

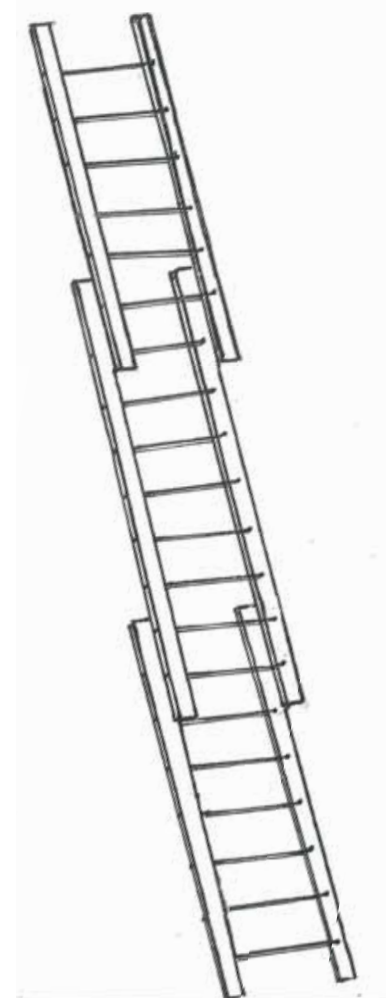
V průběhu let se samozřejmě soutěž pořádaná naším sborem vyvíjela. Optimalizovala se pravidla, překážky, průběh soutěže, vznikla kategorie žen.

Také byla vymyšlena dětská verze této soutěže a letos proběhl již její 8. ročník. Disciplíny jsou upraveny tak, aby je zvládali mladí hasiči ve dvou věkových kategoriích. Díky této části soutěže obdržel náš sbor v roce 2015 ocenění v anketě „Dobrovolní hasiči roku“.

Po několika letech zkušeností přišel náš sbor s myšlenkou založení Středočeské ligy v TFA. Liga začínala s 12 koly soutěže a při posledním ročníku již byly do soutěže zapojeny sbory z pěti krajů České republiky.

Samotnou podstatou soutěže je ověření fyzické a psychické odolnosti hasičů, a slouží tak jako příprava na ostré zásahy.

Roman Bílý





Ženy ve sboru dobrovolných hasičů v Senohrabech

První členky ve sboru dobrovolných hasičů byly registrovány relativně brzy po jeho založení. Sbor byl založen roku 1898 a již v roce 1901 měl své první členky-hasičky.



Za zmínku stojí určitě několik jmen členek, které působily ve sboru okolo roku 1940. Byly jimi Františka a Anna Topolové, Marie Nešutová a Marie Bulisová. Ženy většinou stály po boku svých manželů, aktivních hasičů. I když se ženy přímo neúčastnily zásahů, staly se nepostradatelnou součástí sboru. Byly aktivní zejména při pořádání a organizování soutěží, plesů a dalších kulturních akcí v obci. V neposlední řadě jim náležela práce samaritánská. Příkazky těchto členek jsou dodnes archivovány ve zbrojnici.

Podle kroniky tvořily ženy v některých letech až třetinu sboru. V roce 1958 měl sbor 89 členů, z toho 27 žen, v roce 1965 85 členů, z toho 25 hasiček. I dnes je počet členek poměrně vysoký. Náš sbor má v letošním roce 2018 129 členů, z toho je 42 dívek a žen.

První úspěchy hasiček v soutěžích požárního sportu se datují okolo roku 1963, kdy se dívky zúčastnily soutěže v Pyšelích, kde se umístily na 1. místě. Dovolte mi připomenout jména několika z nich: M. Lamačová, Nedvědová, Tomanová a Kumstová, dále pak Čermáková, Králíčková, Lehejč-

ková, Santolíkova, Klausová, Stará a Eva Hlaváčková. Některé z nich jsou dodnes aktivními členkami. Evě Hlaváčkové patří nemalý dík za její obětavou práci pro sbor, kde po řadu let vedla administrativní agendu a od roku 1978 byla členkou okresního výboru.

Další družstvo, které bylo aktivní nejen ve sboru, ale především na poli požárního sportu, fungovalo ve složení Hlaváčková ml., Dušková, Kočová, Bílá, Plátková, Holá, Růžičková a Kadeřábková. Toto družstvo zaznamenávalo nemalé úspěchy v soutěžích v Senohrabech, Mnichovicích a Pyšelích. Přesto, že byla aktivita hasiček v požárním sportu na nějakou dobu utlumená, ženy nadále zůstaly důležitou součástí sboru a aktivně se podílely na všech činnostech.

Další sportovní družstvo žen vzniklo v únoru roku 2005. Družstvo funguje více méně dodnes. Začátky sportovního družstva nebyly úplně růžové, při prvních soutěžích v požárním sportu se ženy umístily opakovaně na posledních místech. I přes počáteční neúspěchy se senohrabské ženy nenechaly odradit, trénovaly a připravovaly se na další soutěže.

První pohár za druhé místo vybojovalo družstvo na memoriálu J. Kulhánka v Ondřejově v roce 2007. V roce 2008 přibyl do zbrojnice pohár za druhé místo z okrskové soutěže a zásluhou Hanky Libovické i pohár ze závodu TFA za 3. místo. V roce 2009 družstvo poprvé vyhrálo zlatý pohár v okrskové soutěži ve Zvánovicích a Tereza Rutová se umístila na 2. místě soutěže Dobrovolný železný hasič konané v Senohrabech.

Následující rok 2010 byl pro družstvo opět velmi úspěšným. V okresním kole soutěže v požárním sportu družstvo Senohrab zvítězilo a postoupilo do krajského kola soutěže v Nymburce. V tomto roce senohrabské ženy zvítězily ještě v okrskovém kole soutěže a staly se také vítězkami memoriálu pořádaného v Ondřejově.

Do roku 2017 přibýlo do zbrojnice zásluhou družstva žen ještě 6 zlatých a dva stříbrné poháry.

Za zmínku jistě stojí i skutečnost, že od roku 2016 jsou poprvé v historii sboru některé členky zařazeny do výjezdové jednotky senohrabských hasičů.

Ivana Jančíková



Mladí hasiči

Práce s mládeží má u našeho sboru již dlouhou tradici a sahá do 60. let minulého století. Jiří Kadlus, ředitel zdejší školy, začal pracovat s žáky za odborné spolupráce dospělých členů sboru hasičů. Tehdy začali poznávat „hasičské řemeslo“ Miroslav Bílý, Miroslav Dušek, Jaroslav Plášil, Martin Růžička a další.



Od poloviny 70. let až do roku 1988, kdy vedl mládež Martin Růžička, mladí hasiči přicházeli do kroužku mladých hasičů nejprve do mladší kategorie, a pak postupně přecházeli do kategorie starší a do dorostu. Účastnili se soutěží Plamen a dosahovali dobrých výsledků. Mnozí z „Martinových malých hasičů“ u hasičiny zůstali a časem vytvořili místní záslahovou jednotku.

Martinovi hasiči, zřejmě rok 1982. Zleva: Jaroslav Růžička, Štefan Saro, Roman Bílý, Milan Svoboda, Milan Novák, Luboš Vrba, Martin Rob, upředu Michal Bílý, Přemysl Uchytíl, Jaroslav Plášil a vedoucí Martin Růžička.





Mladí hasiči

V dalších letech vedli děti nebo dorost střídavě Roman Bílý (1992–1994) nebo Luboš Vrba (1994–1996). Další trenéři Jan Beneš, Michal Bílý a Petr Švancar (1993–2004) dokonce dovedli družstvo dorostu k vítězství v krajské soutěži a následně i k postupu do celorepublikového kola soutěže.

V letech 2003–2005 se starali o mladé hasiče Michal Prchlík a Jirka Fajstavr.

Poslední část historie se začala psát na jaře roku 2006, kdy jako vedoucí kroužku začali pracovat Luboš Vrba a Jarda Plášil. Později se přidal Martin Rob, který mnoho let vedl starší družstvo a také pár let pomáhal Zbyněk Průša. V roce 2013 se do týmu trenérů přidal Milan Malý.

Začátky byly jen s několika dětmi v předškolním věku. Proto se na první soutěž jelo až v červnu roku 2007, a to na okreskovou soutěž v požárním útoku v Hruš-



Mistrovství republiky 1998. Zleva: Lubor Houska, Petr Švancar, Martin Brož, Petr Kočí, Martin Prchlík, Michal Prchlík, Tomáš Flídr, Václav Krebs, Jan Dušek, Petr Krpal, Mirek Šalda.

cích. Tam děti skončily na 3. místě ze třech soutěžních družstev, ale jako suverénně

nejmladší družstvo budily velkou pozornost a měly sympatie všech účastníků a diváků. Od této doby až do současnosti se zúčastňujeme hry Plamen, kde se nám daří.

Luboš Vrba



Soutěž Klokočná 2011. Zde jsme měli dokonce tři soutěžní družstva. **Starší žáci** skončili na 3. místě, mladší žáci na 2. místě a další mladší družstvo si prvně vyzkoušelo soutěž (9. místo). **Starší družstvo:** Vendula Veselková, Kateřina Robová, Lucie Vrbová, Anna Kloužková, Gabriela Maršíková, Barbora Hanzlová. Mladší družstvo na druhém místě: Kateřina Vrbová, Kryštof Kohout, Jan Příplata, Jan Plášil, Matěj Plášil, Miroslav Kršek, David Bílý, Filip Bělka, Aneta Robová, Tomáš Kršek. **Druhé mladší družstvo:** Martin Vrba, Adéla Benešová, Jan Průša, Matěj Skořepa, Kristýna Plášilová, Filip Kohout, Anna Růžicková.



Mladí hasiči

Soutěž 2014 v Říčanech

Mladší družstvo se po třech druhých místech konečně dočkalo 1. místa v Plameni ve složení: Matěj Skořepa, David Bílý, Pepa Brabec, Marek Halík, Kristýna Plášilová, Filip Malý, Adéla Benešová, Martin Vrba (a na fotce chybí Filip Kohout). V pozadí trenéři: Martin Rob, Jarda Plášil, Luboš Vrba, Milan Malý.



2018 Plamen v Čelákovicích

Družstvo starších žáků vyhrálo okresní soutěž a postoupilo do krajské soutěže do Vlašimi. O výsledku na kraji se budete moci dočíst v dalším vydání Senohrabské hlásky. Adéla Benešová, Vítek Kopecký, Jan Plášil, Matěj Skořepa, Josef Brabec, David Bílý, Kristýna Plášilová, Martin Vrba, Ondřej Vytásek, Jáchym Kotěšovský, Filip Malý.

Dětský železný hasič

V Senohrabech od roku 2009 pořádáme soutěž dětského železného hasiče. Jedná se o dětskou verzi soutěže dospělých, kdy malí hasiči plní podobné úkoly a překonávají překážky jako dospělí. Natahují hadice, přenášejí barely, bouchají kladivem, zdolávají bariéru... Původně mělo jít jen o doplňující program nebo zpestření dospělé soutěže. Ale pro velký ohlas a zájem okolních sborů jsme letos uspořádali již 10. ročník. Perličkou může být i skutečnost, že malí hasiči ze Senohrab většinu ročníků vyhráli.

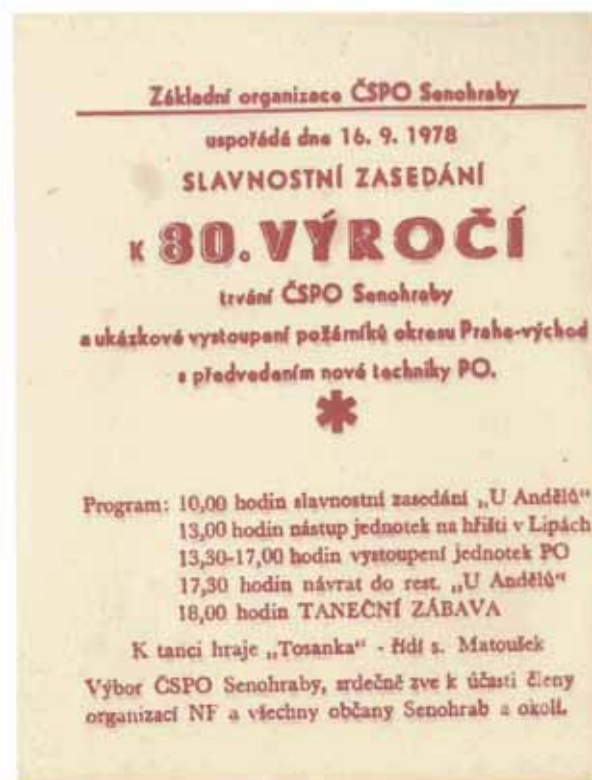
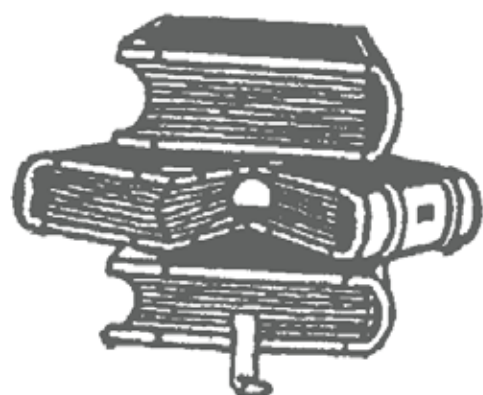
Luboš Vrba



Hasiči a kultura v obci



Hasiči v Senohrabech se starali nejen o zvyšování odbornosti svých členů, ale i o zvelebení kultury v obci. Jako první založili v obci knihovnu, která plnila svou funkci pod hlavičkou místního sboru dobrovolných hasičů až do roku 1929, kdy byla zrušena a knihy předány nově založené obecní knihovně, která začala fungovat pod správou osvětové komise. Založili také divadelní kroužek při Sboru dobrovolných hasičů, který se v roce 1927 sloučil s divadelním kroužkem ochotníků při Obci baráčníků. Sbor pořádal také závody v koulení kuželek a organizoval sbírky, podpořil například občany na Benešovsku, kteří byli postiženi povodněmi. Udržoval rovněž pohřební fond, z nějž přispíval na uctění památky zesnulých členů.



Senohrabští hasiči byli rovněž přítomni při různých významných slavnostech jako výročí založení republiky, výročí konce 2. světové války nebo při pohřbech svých členů, kdy stáli čestnou stráž ve slavnostních uniformách.

Vždy velmi očekávané a navštěvované byly hasičské plesy, které obohatily každým rokem plesovou sezonu a společenský život v Senohrabech. Jako jediní ze všech spolků v obci udrželi tradici organizování plesu až do současné doby.

I za to jim patří velký dík.

Jana Svašková





Svatý Florián – patron hasičů

Svatý Florián se narodil ve třetím století našeho letopočtu v Cetii (dnes Zeiselmauer u Vídně). Byl pokřtěn a vychováván v křesťanské víře. Stal se vojákem a později císařským úředníkem v římské provincii Noricum (dnešní Rakousko).



Stal se také zemským patronem Horního Rakouska, Bologně, ale i Polska. Z místa svého odpočinku byly jeho ostatky přeneseny dvěma jáhny do Říma. Roku 1183 si je vyžádal polský král Kazimír a biskup Gedeon jako ochranu proti Rusům. Papež žádosti vyhověl, proto je poslední místo odpočinku svatého Floriána v tehdy nově vystaveném chrámu v Krakově. Od té doby je sv. Florián patronem Polska. Z Polska byla za Karla IV. malá část jeho relikvií převezena do chrámu sv. Víta v Praze. Relikviáře s jeho ostatky se nacházejí rovněž v katedrále v Olomouci, v kostelích v Kladně, Jaroměři, Havlíčkově Brodě a jinde. Jeho atributem je nádoba (vědro, putna) s vodou, kterou hasí hořící dům. Obraz sv. Floriána se objevoval často na

Když vydal císař Dioklecian přísná nařízení proti křesťanům (čtyři protikřesťanské edikty z let 303–304), začali správci provincií pátrat po vyznavačích křesťanství a násilím je nutit, aby se své víry zřekli. Také v provincii Noricum vladař Aguilinus (pohanský místodržitel císaře Diokleciána se sídlem v Lorchu a přímý nadřízený Floriána) začal uvádět císařský edikt v život. Zatlal a žalářoval 40 mužů. Když se Florián doslechl o vězněných a týraných křesťanech, vydal se za nimi, aby se jim pokusil pomoci. Tradovalo se, že svou modlitbou a osobní pomocí zachránil hořící dům. Sám však byl zatčen, sesazen ze své funkce a mučen. Když i nadále trval na své víře, byl odsouzen

k smrti utopením. Na krk mu byl přivázán mlýnský kámen a tělo svrženo do řeky Enns (Enže). Zemřel 4. května roku 304.

Podle legendy se jeho mrtvé tělo zachytilo na skále, k níž podle pověsti zaletěl velký orel. Ačkoliv sám dravcem, mrtvolu svatého Floriána před ostatními dravci uchránil. Tam tělo nalezla a tajně pochovála zbožná vdova Valerie z Lince. Pohřben byl v místech, kde dnes leží městys Sankt Florian, a nad jeho hrobem byl už v šestém století vystavěn augustiniánský klášter. Od patnáctého století se stal patronem hasičů, později i kominíků, sládků, bednářů, mydlářů a zedníků.

obecních pečetidlech, městských branách, kostelních věžích, na zvoničkách a jeho sochy se stavěly na návsích a náměstích. Stal se typickou postavou štítových výklenků vesnických chalup, lidových maleb na skle, svatých obrázků aj.

Počestlé jméno Floriána je Květoslav nebo Květoš. Základem jména je latinské Florianus, které vychází ze slovesa floresce – „kvést“. Přestože byl sv. Florián velmi uctíván, jeho dřívější svátek byl zrušen císařem Josefem II. v roce 1787. Dnes se opět slaví a připadá v církevním kalendáři na den jeho úmrtí – 4. května, v občanském kalendáři slaví v tento den Květoslav.

Jana Svašková



Přehled zásahů JSDH Senohraby za rok 2017

TYP UDÁLOSTI	POČET UDÁLOSTÍ	CELKOVÝ ČAS U ZÁSAHŮ	
Dopravní nehoda	63	60:46	Zásah JPO u mimořádné události v dopravě – kolize dopravních prostředků, která vyžaduje provedení záchranných vyprošťovacích prací nebo likvidaci následků dopravní nehody. Pokud by v činnosti JPO převládaly jiné činnosti, např. z důvodu úniku nebezpečné látky do životního prostředí, klasifikuje se tento zásah podle převažujícího charakteru. Zásah na dopravní nehodu s následným požárem se posuzuje jako požár. Za dopravní nehodu je považován i zásah, kdy JPO pouze dopravní prostředek vyprošťovaly z prostorů mimo komunikace (odtažení vraků, vozidlo sjeté mimo komunikaci apod.), odstraňovaly pouze drobné následky dopravní nehody (očistění komunikace nebo odstranění úniků látek – provozních náplní vozidel apod.).
Ostatní pomoc	2	1:00	Zásah JPO, který nelze definovat jako technickou havárii, technickou nebo technologickou pomoc, např. odvoz nebo převoz pacienta či lékaře, monitoring vodních toků, kontrola sjízdnosti komunikací (kromě živelní pohromy) apod. i na vyžádání jiné služby (přímo i nepřímo poskytnutá pomoc).
Požár	25	45:13	Požární zásah na každé nežádoucí hoření, při kterém došlo k usmrcení či zranění osob nebo zvířat anebo ke škodám na materiálních hodnotách. Za požár se považuje i nežádoucí hoření, při kterém byly osoby, zvířata nebo materiální hodnoty nebo životní prostředí bezprostředně ohroženy.
Technická pomoc	19	13:32	Zásah JPO k odstranění nebezpečí nebo nebezpečných stavů velkého rozsahu či značných následků na zdraví osob, zvířat či majetku (mimo živelní pohromu), např. destrukce objektu.
Technologická pomoc	1	0:48	Zásah JPO vedoucí k odstranění nebezpečí nebo nebezpečných stavů v technologickém provozu podniků.
Únik plynu	1	2:20	Zásah JPO u mimořádné události spojené s nežádoucím uvolněním nebezpečných chemických látek včetně ropných produktů (během výroby, dopravy nebo manipulace) a ostatních látek. Zásah JPO je veden k omezení nebo snížení rizika nekontrolovaného úniku hořlavých, výbušných, žíravých, jedovatých, zdraví škodlivých, radioaktivních a jiných nebezpečných látek, ropných produktů, případně ostatních látek do životního prostředí (zemní plyn, kyseliny a jejich soli, louhy, čpavek apod.) včetně závažných havárií dle § 2 zákona o prevenci závažných havárií.
Únik ropných produktů	2	3:43	Zásah JPO u mimořádné události s únikem výhradně ropných produktů (benzinů, nafty nebo oleje). Úniky těchto látek z provozních náplní vozidel následkem dopravní nehody jsou klasifikovány jako „dopravní nehoda“.



120. výročí založení
sboru dobrovolných hasičů v Senohrabech



SDH Senohraby Vás srdečně zve na **DEN** **OTEVŘENÝCH** **DVEŘÍ** **V HASIČSKÉ** **ZBROJNICI**

V sobotu **22. září 2018**
Od 14:00 hod.

Program:

- > ukázka zdravotvdy
- > ukázka vyhledávání lidí
v zakouřených prostorách
- > ochrana obyvatelstva.

Těšíme se na Vaši účast.
SDH Senohraby



1898-2018

MIMORÁDNÉ VYDÁNÍ

srpen . 2018